

o panthos

panto-, forma prefixal
 del mit gr. παντος proc. h.:
pantoderma, pantodont, pan-
tòfil, phantoma, phantofilla

chantre [pr. chantre] m. el
 qui, en les esglésies catedral, té
 la dignitat dita pantria,
 al càrrec del qual estava an-
 tefament el govern del cant
 en el cor

pantria f. dignitat de chantre